

skabet, og i denne Egenskab udtalte han sig imod at optage det store Laan, der var Tale om. Der var dog ingen anden Vej for Selskabet at gaa, thi vore Takster er ikke og kan ikke være saa høje, at der af Aarets Overskud kan opsamles de Penge, der er nødvendige til de ret dyre Anlæg. Der var da ingen anden Vej at gaa, medmindre man vilde standse Udviklingen indenfor Selskabet og endda betjene Landsdelen paa en Maade, som Abonnenterne vilde have berettiget Grund til at klage over. Jeg vil her blot slaa fast, at der ikke blev stillet noget Forslag fra Stiftamtmanden om, at Laanet ikke skulde optages, og det blev da ogsaa vedtaget aldeles enstemmigt at bemyndige Direktionen til at optage Laanet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg forstaar ikke rigtig, hvorfor det ærede Medlem Hr. Rode vil bringe det Spørgsmaal om 8 Timers Arbejdsdagen frem her. Det er jo tidligere blevet indgaaende drøftet, og jeg har en Gang ved Finanslovens Behandling i Efteraaret 1920 givet en meget indgaaende Redegørelse for, hvorledes hele Forholdet med 8 Timers Arbejdsdagen ligger. Jeg har aldrig nogen Sinde tænkt paa at benægte, at Venstre den Gang i Princippet gik med til at gennemføre 8 Timers Arbejdsdagen. Det ærede Medlem vil ogsaa vide, at Venstre i Princippet aldeles ikke er gaaet bort fra 8 Timers Arbejdsdagen endnu, men i Praksis har vi gennemført den saaledes, at vi kræver effektivt Arbejde paa en helt anden Maade, end det blev gennemført paa af den daværende Regering. Forholdet ligger saaledes, og det ved alle, der havde med denne Sags Gennemførelse at gøre, at det daværende Ministerium overlod til et Par af sine Medlemmer — jeg har ikke oplyst, hvem det var, men det har derimod Landstingsmand Edvard Brandes oplyst i Landstinget, det var ham og den daværende Trafikminister Hassing Jørgensen — at forhandle med Etatscheferne om en Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen. De havde derfor anmodet Generaldirektøren for Statsbanerne om at udarbejde et Forslag, og han udarbejdede derefter et Forslag til Gennemførelse, der fandt Tilslutning fra de to andre Etatschefer Side, hvorefter man forhandlede om det med de to Ministre, de Herrer Brandes og Hassing Jørgensen, som i det væsentlige sluttede sig til Forslaget, idet de, hvis jeg ikke husker fejl, dog skærpede det paa et Par Punkter. Men da For-

slaget kom tilbage fra Ministermødet, var det i allerhøjeste Grad afsvækket. Det er det virkelige Forhold, og det har jeg gjort Rede for ved Finanslovbehandlingen 1920. Hvad jeg da oplyste, skal nok staa fast. Princippet: 8 Timers Arbejdsdag blev tiltraadt — deri har det ærede Medlem Hr. Rode Ret —; men den doktrinære Udførelse har Ministeriet Zahle Ansvar for. Det er det virkelige Forhold. (Zahle: Det har aldrig eksisteret).

Formanden: Det ærede Medlem kan ikke deltage i Diskussionen fra sin Plads.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg gentager: derfor har Ministeriet Zahle Ansvar. Det er det virkelige Forhold. Vi har i Princippet 8 Timers Arbejdsdagen endnu, men vi har søgt at gøre den effektiv paa en helt anden Maade, end den var den Gang, saaledes at den praktisk talt paa mange Omraader, hvor der ikke er effektivt Arbejde, udstrækkes til 9 og 10 Timer. Det er Forskellen. De Herrer har altsaa indført det teoretisk, vi har søgt at gennemføre det praktisk med fortrinlig Bistand fra Embedsmændenes Side.

Jeg skal dernæst fremsætte enkelte Bemærkninger til, hvad der i øvrigt er fremkommet. Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen mente, at han var blevet meget haardt og uretfærdigt behandlet fra min Side. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at han kender jo godt det gamle Ord: Som man raaber i Skoven, faar man Svar, og saaledes som han raabte i Skoven i Gaar, har han faaet Svar i Dag. Det ærede Medlem mente, at han ikke havde fremsat nogen skarp Kritik overfor Sagskundskaaben. Jeg mener for mit Vedkommende, at det ærede Medlems Kritik var ikke alene skarp, men ogsaa uberettiget, og naar jeg tog til Orde derimod, som jeg gjorde, er det, fordi jeg for mit Vedkommende føler mig overbevist om, at man indenfor Statsbanernes Sagskundskaab bestræber sig for paa den bedste og mest nøgterne Maade at lægge Forholdene saa solidt og saa saglig forsvarligt og godt til Rette, som det er muligt, og at man der af bedste Evne arbejder for Statsbanernes Tarv. Og da Embedsmændene, naar de bliver angrebet, ikke har anden Forsvarer end den Minister, de sorterer under, anser jeg det for min Pligt at forsvare dem overfor et uberettiget Angreb, som det ærede Medlems efter min Mening var. Siden det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen ikke mener, at han har sagt noget, der med Rette kunde